

İŞÇİ SINIFININ MÜCADELESİ BİZANS OYUNLARI İLE DURDURULAMAZ

Basın açıklaması, 31 Aralık 1975.

İktidar, SSK Müdürler Kurulu ve Türk-İş Başkanı Halil Tunç, Sosyal-İş Sendikası'nın hesabını görme tertip ve çabası içindedirler.

SSK'da işçilerin giriştiği direniş karşısında uygulanan taktiğin amacı ve niteliği budur. SSK'daki işçiler sosyal haklarını, çıkarlarını korumak gibi en doğal bir tepkiyle direnişe geçmişlerdir. Bunun, ideolojik, politik bir yanı yoktur. Ama iktidarın, SSK Müdürler Kurulu'nun ve Türk-İş'in, DİSK'e bağlı Sosyal-İş sendikasının hesabını görme girişimleri tümüyle politiktir. Önce Sosyal Güvenlik Bakanı'nın "Memur-İşçi ayırımında değişmiş bir şey yoktur" yollu üst üste demeç vermesine rağmen, SSK bu ayırımla ilgili hükümet kararnamesini hemen uygulamaya koyuyor. İşçilerin tepki göstereceğini, direneceklerini hesaplayarak.

Direniş başlıyor. Türk-İş Genel Başkanı Halil Tunç kendisinin sözde "genel grev" girişimlerini unutarak, bir yandan da mesele iki gün içinde bir çözüme vardırılmazsa Sağlık-İş'in de girişmeye hazırlandığı direnişi kendilerinin, Türk-İş'in destekleyeceğini açıklayarak düştüğü çelişkileri hiç umursamadan yürütülmekte olan direnişin "kanunsuz" olduğunu ilan ediyor.

Oynanmak istenen oyun açıktır. Toplu sözleşme zamanı gelmiştir. Yetki, DİSK'e bağlı Sosyal-İş Sendikası'nındır. Sosyal-İş toplu sözleşme yapıp olumlu sonuçlar elde ettiğinde sendikanın işçiler arasındaki gücü ve itibarı artacaktır. Bunu önlemenin çaresi, direnişe geçmiş 1248 işçiye SSK Müdürler Kurulu kararı ile işten çıkarmak ve 2 Ocak'ta ödenmesi gereken maaş ve ikramiyeleri vermemektir. Böylece direnenler ekonomik kaynaklarından yoksun bırakılarak diğer işçilere "örnek olmak" üzere cezalandırılırken Sosyal-İş Sendikası'na ağır bir darbe vurulmuş olacaktır. Sonra SSK Müdürler Kurulu işçi-memur ayırımına ilişkin kararnameyi uygulamayı durduracak, Halil Tunç bunu kendilerinin sağladığını söyleyerek övünecek, hızlı erimeye yüz tutmuş Türk-İş'e bir kuvvet şırıngası yapılmış olacaktır.

İşçi sınıfının güçlenen bilincini ve mücadele yeteneğini bu gibi Bizans oyunları ile durdurabileceklerini sananlar gaflet içindedirler. İşçi sınıfının ekonomik mücadelesinin gelişmesi eşyanın tabiatı icabıdır. Hiç bir şey bunu durduramaz. Ve işçi sınıfı ekonomik mücadelesinde bu gibi çelmelemelerden hatta daha beterinden yılmayan yürekli ve yetenekli lider kadrolarına da sahiptir.

Yürüyüş, Sayı 39, 6 Ocak 1976